

Грм. 1876

КАРТИНА СЕДМА

(Жилището на Ботевъ: спалня, въ страни печатницата. Зима. Той пали нѣкакво старо кюмбе, Венета пере. Пълна мизерия. Весели, засмѣни).

Ботевъ. Сега, като си посгрѣя ржцетѣ, ще пиша на Славковъ. Или не. Нему писахъ вчера. (Лѣга на миндеря). Чакай да помисля кого още не съмъ закрѣпилъ. Драсовъ има да ми дава 95 франка, ала живъ се не обажда. Станковичъ протестува полицата, но Чобановъ обеща да ми изпрати 1000 франка. Отъ Горовъ съмъ взелъ вече петстотинъ. Драгостиновъ ми дължи 16 франка. Ужъ обеща да ги даде, ала не... Азъ писахъ на бай Димитъръ да ги вземе отъ него и да ги върне на Коля Обретеновъ. Отъ единъ вземашъ, на други давашъ! А като пратя Кирила да вземе книгитѣ ми, за да мога да ги продамъ и се изплатя — не ги даватъ. Чудни хора! Хемъ ми задържатъ книгитѣ, хемъ искатъ пари. Отъ кжде да ги взема, като не мога да ги продавамъ? А и вестникътъ не върви. Не си плащатъ абонаментитѣ...

Венета. Ако не си бѣше далъ оставката отъ комитета, нѣмаше да ти правятъ сега тия спънки.

Ботевъ. Какъ можехъ да не я дамъ? Моитѣ убеждения не се посрѣщаха въ много отношения съ убежденията на останалитѣ членове. Отъ това помежду ни се яви неискреностъ и, за да не бжда отговоренъ предъ съвѣстѣта си, азъ трѣбваше да напустна комитета. Какъ можехъ да си слагамъ подписа подъ нѣща, които не одобрявамъ? Нали знаешъ, че азъ винаги съмъ настоявалъ всѣко действие за България да почва отъ срѣдата на България. Не бѣхъ съгласенъ четитѣ да минаватъ презъ Сърбия...

Венета. Ти все ще намѣришъ поводъ да си развалишъ отношенията съ хората. Да си попремълчалъ... За доброто на общото дѣло. Сега по-добре ли е като стоишъ настрана?

Ботевъ. Изобщо по този въпросъ азъ не се разбирахъ още съ Каравеловъ! За мене свободата и съюзътъ на южнитѣ славяни сж възможни и осществими само тогава, когато всѣки народъ отъ тѣхъ запази своитѣ етнографически граници и когато всѣки единъ остане свободенъ въ своята собствена кжца! Дордето тия отношения не се обяснятъ и изравнятъ, никакво споразумение не е възможно. Затова си дадохъ оставката — защото бѣхъ противъ лицемѣрието. Нашата революционна организация не можеше да си закрива очитѣ предъ истината!